

DUŠANOVY ZÁPISKY

Červen 2012

XIII. ročník

číslo 5

NEVNÁŠIM LOUCENÍ...

JÁ TAKY
NE !!

ELITA
ODCHÁZÍ

Rozhovor s...

Božská Boža

Protože je tohle poslední letošní číslo, chtěla jsem udělat rozhovor s někým výjimečným. Dlouho jsem přemýšlela, kdo je na post, řekněme přímo celebrity, vhodný kandidát. Po chvíli mi to trklo, nikdo jiný než naše milovaná paní školnice to nemůže být. Ptáte se, proč zrovna ona je pasovaná do role hvězdy? Z jednoho jediného důvodu: co s námi vydržela ve škole ona, by jen tak někdo nezvládl. Ve škole se ječí, běhá, kope do květináčů, špiní se podlahy, kalí se do květináčů, rozbíjí se majetek školy a kdoví co ještě. No a paní Londinová to s námi vydržela a ještě se na nás ráno při pozdravu usmívá. Tady to máte, rozhovor s celebritou školy!!!

1. *Jak dlouho již tady pracujete?*

Od 1. 6. 1978 – To už je let.

2. *Jaké Jsou Vaše koníčky?*

Projížděky na kole, pes, pletení, zahrada,

hasič, tři vnučky samozřejmě a...

3. *Jaká je paní Londinová mimo školu?*

Jaká asi?

4. *Co si myslíte o nás, žácích?*

Určitě jen to „nejlepší“.

5. *Líbí se Vám ve Staré Vsi n. O.?*

Líbí, rodná ves je rodná ves.

6. *Co říkáte na to, že jsme Vás zvolili celebritou školy?*

Asi jste se spletli.

7. *Co naopak říkáte na tvrzení, že pojídáte boty?*

Se svým umělým chrupem?!? Cha, cha, cha :D

8. *Co byste ráda vzkázala našim žákům?*

Tak, jak žijete a chováte se jeden ke druhému a ke svému okolí teď, to se vám vrátí za pár let jak bumerang.

Doufám, že jste si všimli skromnosti a oddanosti Boženy Londinové, proto až přijдете příště do školy, buďte tak slušní a alespoň se za její ochotu na ni hezky usmějte a pozdravte!!

Eva Santariusová

VŠEZNÁLEK - ZA KRÁSAMÍ SLOVENSKA

EURÓPSKA ÚNIA
EURÓPSKY FOND
REGIONÁLNEHO ROZVOJA

SPOLOČNE BEZ HRANÍC

Pod tímto názvem se skrývá první z akcí, spadajících do česko-slovenského (nebo chcete-li starovesko-rakovského) projektu Rozumíme si... Tento projekt je spolufinancován z prostředků Evropské unie – Fondu mikroprojektů a navazuje na předešlý projekt, ukončený v loňském roce. Seznamte se s ohlasy přímých účastníků – žáků staroveské školy

Školní výlet Raková

Čtvrtého a pátého června se konal školní výlet osmých tříd, ale protože osmáků jelo málo, tak se přidali i sedmáci a tři deváťáčky. Vyjeli jsme po sedmé hodině a cesta trvala asi hodinu a půl.

Jakmile jsme dojeli na Slovensko, byli jsme mile přivítáni. Dostali jsme koláče a

dozvěděli se spoustu zajímavostí o orlech. Potom jsme šli na farmu, kde jsme se rozdělili na dvě skupiny. První šla na prohlídku farmy a druhou skupinu čekala projížďka na koni a chování štěňat. Obě skupiny se prohodily a potom jsme šli na oběd, po kterém jsme šli do Areálu zdraví, kde jsme soutěžili a hráli různé hry. Všichni byli unavení a těšili se na ubytování, ale první jsme muse-

li na večeri. Po večeri jsme se vybalili a šli na hřiště. A později na prohlídku náměstí kousek od ubytovny. Dozvěděli jsme se spoustu zajímavostí, ale pak začalo pršet a my jsme museli do chatek, ve kterých jsme dělali blbosti. Protože jsme z prohlídky přišli až po desáté hodině, tak se večerka posunula na jedenáct, ale stejně většina dětí šla spát až po půlnoci.

Druhý den byl budíček v 7 hodin, ale holky většinou vstávaly už dřív. U snídaně všichni usínali. Potom jsme jeli do Vrátné doliny, kde jsme vyjeli lanovkou a šli (v dešti) na procházku. Přišli jsme celí mokří. Přijeli jsme do městečka, kde jsme se šli podívat na sochu Jánošíka, potom jsme měli zastávku u Tesca a ve škole v Rakové, na vyhlášení soutěží, potom jsme šli na večeri a jeli jsme domů.

Dominika a Aneta

V této rubrice bývá zvykem představit práci vás - žáků. Dnes jsme pro srovnání vybrali článek o školním výletě žáků 8. tříd v Rakové. První je napsán žákyňmi - neredaktorkami a druhý již zkušenou redaktorkou. Porovnejte a máte-li chuť a zájem, přijďte mezi nás redaktory, tam se mnoho věcí naučíte.

Opět společně s Rakovou

Jako tomu bývá každý rok, tak i tentokrát jsme podnikli takovou „malou akcičku“ s Rakovou, a jelikož je období výletů v plném proudu, jejich pozvání jsme (respektive osmá třída) přijali. Pár osmáků nám však vypadlo, a tak se do výletu sponzorovaného Evropskou unií zapojilo pár šikovných deváťáček. „Že, Debbie?“ „Jistě, Hee-Pee“. Výlet s osmáky byl šílený. Jedni omdlívali ze smradu na farmě a jiní zase plakali po porážce s panem učitelem Chvostkem... Mezi velmi aktivní se zařadil náš velice atraktivní pan řidič, přezdívaný Sněhurák díky své bledé kůži, který nás ohromil při hře fotbalu. Spolu s panem učitelem Chvostkem tvořili neporazitelný poražený tým. Ve večerních hodinách jsme si zatančili na kameni a o desáté jsme zhlédli překrásný slovenský orloj. Nastala „klidná“ noc, která prý nebyla tak klidná. My deváťáci jsme našťastí moc hodní, a tak jsme po pár minutách zalehli a znovu se dostáváme k tomu, že jsme nejlepší třída na škole. „Že, Debbie?“ „Jistě, Hee-Pee“. Ten večer jsme však ještě nevěděli, že jsme si doma zapomněli lyže... Náš výlet lanovkou, který probíhal druhý den, byl velice mokrý... Zbytky sněhu a petrklíčů zdobily náš mokrý výlet. Výhled z lanovky byl naprosto bombastický... Přes bílou mlhu jsme viděli skvělou bílou mlhu... A aby nám nebylo sucho, byli jsme doprovázeni neustálým kropením konví... Bohové asi zalávali. Naše poslední zastávka před rozloučením s našimi milovanými Slováky byla v čadském Tescu, ve kterém jsme byli udivení šperky za jedno euro (25 Kč). Ty jsme samozřejmě museli mít. Při naší smůle jsme bohužel slovenskou playmate Zuzku Plačkovou nepotkali (známe z hotelu Paradise). Po vydatné večeri ala kuře z EKO farmy jsme se museli rozloučit. Rozloučení bylo velmi smutné, ale našťastí nebudeme muset smutnit dlouho, protože za nedlouho k nám přijede Raková na svůj školní výlet, takže se zase všichni šťastně shledáme. Tak to vidíme my a už se těšíme na další akci. A co ohlasy našich osmáků?...Vybrali

jsme jen ty „pravdivé“:

- Byla tam zásuvka na TV, ale TV tam nebyla.

- Moc „velká“ škola

- Pomalé čišnice.

- (Citujeme): Dycky jak sme někam přišli čekali sme tam hodinu než se šlo dál.

Venca+Ivo

Velice duchaplný názor měli také Viktor a Marek (opět citujeme)

- Stejně jako minulý rok jsme letos jeli na Slovensko. Jeli jsme autobusem, což bylo nejobtavnější na celém výletu. Jak jsme přijeli, slováci nás přivítali svými něžnými ručkami =) Byly tam luxusní chatky.

Konečně nějaký slušný názor od Lucky a Áji.

- V pondělí jsme se společně vydali na školní výlet do Rakové. Po příjezdu jsme si dali malou svačinku a poslechli jsme si prezentaci na téma „návrat orla skalního do ČR“. Pre-

zentace nás ale moc nebavila, tak jsme se po prezentaci přesunuli na farmu v Rakové. Ta už nás bavila více. Moc nám to tam nevonělo, ale za pohlazení a prohlídku zvířat jsme byli rádi. Také jsme se mohli projet na koni a pohladit si roztomilá štěňátka, která se nám líbila nejvíce. Po prohlídce jsme šli na oběd a poté jsme se vydali do Areálu zdraví, kde jsme hráli hry a opékali špekáčky. Na závěr jsme se přemístili do Staré Bystrice, kde jsme se všichni mohli těšit na perfektní ubytování. Nejprve jsme povečeřeli a po ubytování jsme hráli fotbal. V deset večer jsme se mohli pokochat krásným orlojem, který odbíjel ten den naposledy. Druhý den ráno jsme měli snídani, pak jsme se vydali na výlet na Chleb. Všem se nejvíce líbila lanovka, ze které byl krásný výhled. Ale počasí nám moc neprálo, a tak jsme z toho skoro nic neměli. Po příjezdu do Rakové jsme měli krátké shrnutí výletu a večeri. Poté jsme se konečně vydali domů.

Debbie a HeePee

alias Denisa Korpasová a Tereza Daňová

UDÁLOSTI A KOMENTÁŘE

Celoplošné testování 9. A

Pokusné opičky se nám sice dělat nechtělo, ale přece jen jsme chtěli vědět, jak na tom jsme. Nechali jsme se testovat z matematiky a angličtiny. Testy jsme vypracovávali na počítačích v programu NIQES. Začínalo se matematikou, která byla pro většinu těžká, pro druhou většinu zase lehká. Počítali jsme nejrůznější příklady, zjišťovali nejrůznější vzorce, v hlavě si kreslili obrázky akvárií a podobně. Výsledky testů jsme se dozvěděli na internetových stránkách tohoto programu.

Další den měla být čeština, ale dali nám angličtinu. Angličtina probíhala poměrně zajímavým způsobem. Zprvu jsme si poslechli krátký příběh mluvený Brity, který nám pustila paní učitelka. Podle tohoto mluveného slova jsme museli zodpovědět pět otázek a správně zaškrtnout políčka. A následovalo dalších několik úloh. Byly tam krátké otázky,

ale i třeba dlouhé informace o velrybě, které jsme si museli přečíst a také podle nich odpovědět. Taky velice krátké a stručné otázky. Například: Rozhodni, zda je text napsán bez pravopisné chyby, ve správném čase apod. Angličtina měla údajně větší úspěch než matematika. Ale kdo by chtěl vědět nějaké bližší informace, jistě se můžete zeptat našich skvělých a úžasných devátáků, kteří Vám na Vaše otázky určitě a především s radostí odpoví.

Také nás čekal test z českého jazyka, který probíhal podobným způsobem. Občas jsme museli i něco napsat.

Sarrah

KFC vs. McDonald

- rozuzlení

Máme tady výsledky velmi zajímavé a napínavé ankety největších konkurentů ve fastfoodovém oboru. Jsou to jedni z největších konkurentů vůbec. Svádějí každodenní boj o strávníky. Nikdo opravdu neví, z čeho jsou zdejší potraviny opravdu složené, ale každému zde chutná, každý se sem vrací. Ano, konečně je to tady, žáci naší školy promluvili... Na naší škole jednoznačně s 61 %, to je více než s polovinou všech hlasů, vítězí

McDonald!

Přátelé, na toto jste čekali a my, jako jediní na této škole, jsme vám dodali odpověď na tuto zapeklitou otázku. Nemáte za co děkovat, dělali jsme to rádi...

Vaši bojovníci Oxik & HeePee

Witamy w szkole podstawowej

...divíte se, co je to za nesmyslný titlek? Divít se může jen ten, kdo nerozumí polsky. Poněvadž nadpis je v polštině a přeložený znamená:

Witáme Vás v základní škole

Kamarádi z Polska

Jednoho krásného dne k nám měly přijet „dětí“ ze sousedního Polska. Všichni jsme na ně plní očekávání čekali a mezitím chystali poslední důležité věci. Byli jsme velmi překvapeni, že ty „dětí“, co k nám přijely, jsou vyšší než my a taky starší. Byli hned přivítáni hezkým zpěvem souboru a pro ně občas lehce, občas těžce srozumitelnou češtinou. Na řadu přišla snídaně. Přichystané koláčky byly snědeny skoro všechny a první seznamování začalo. Po chvíli jsme je odvedli do učebny hudební výchovy a tam jsme dostali další instrukce od pana učitele Chvostka. Náš nejdůležitější úkol dopoled-

ne: provést Poláky po naší (podle nich malé, podle nás dost velké) škole. Naštěstí se toho ujal pan učitel a my jsme jen doprovázeli a příkyvovali. Postupně jsme jim ukázali učebnu fyziky a chemie, přírodopisu a taky tu počítačovou, která se jim velmi líbila. Poté šli na tradiční český oběd: knedlo, vepřo, zelo. Nevím, jestli jim chutnal, jelikož jsem na obědě nebyl, ale zřejmě to bylo tak půl na půl. Potom následovala návštěva kostela, fary a kostela, kde se jim velmi líbilo. Chvilí nato jsme se museli rozloučit, jelikož Poláci odjížděli ve směru Kopřivnice a Štramberk. Nám nezbylo nic jiného než čekat na naši návštěvu Polska.

S pozdravem WAWR

Hurá do Lipowé

Pár osmáčků, dvě de-
vátáčky, pár učitelů a
pan starosta si jednou
takhle vyrazili do Pol-
ska. Jeli autobusem až do Lipowé, mezi nimi
jsem byla i já. Česky se snažil promluvit
starosta města a docela mu to šlo, trochu
zkomolil jméno pana učitele Chvostka, ale
jinak to bylo skoro perfektní, tři úžasně zpí-
vající dívky a nějaký taneční soubor - takové
bylo naše přivítání na gymnáziu Jana Pavla
II., poté nás čekala snídaně v podobě crois-
santu s nejspíše polskou „čokoládou“. Na
prohlídku školy si nás přebíralo pár žáků,
mezi nimi byl jeden velmi okouzující mla-
dík, jenž očaroval snad všechny dívky, mož-
ná i pár chlapců. Komunikace mezi námi a
Poláky byla docela složitá: oni nerozuměli
česky, málo dětí od nás rozumělo polsky, ale
přece jen se nám to jakž takž podařilo. Škola

byla opravdu hezká a prostorná, hlavně
jejich tělocvična byla obrovská. Po obědě
jsme si prohlédli zdejší obecní úřad. Jejich
OU byl nádherně zařízený, člověk se tam
cítí jako doma. Prohlédli jsme si i krásný
zámek ve městě Zywiec, který byl navenek
neogotický a zevnitř renesanční, tak jako
ten náš zámek.

Všichni určitě víte, že v Polsku jsou lidé
velmi věřící, a tak nesměla chybět prohlídka
kostela, ten byl mírně přezdobený všemi bar-
vami, kterými byly namalované jeho stěny.
Půlhodinový rozchod jsem trávila menší pro-
cházkou okolo náměstí městečka. Tato pauza
velmi pomalu utekla a my zase seděli
v autobuse a jeli do lesní školky s výukovým
centrem do oblasti Dolina zimmika, kde jsme
dostali jídlo pěkně na ohničku opečené.

A co se dělo dál?

No přeci cesta zpět domů, která byla velmi,
no řekněme divoká, ale dojeli jsme dobře a
bez nehody. A to vše se odehrálo ve středu
13. 6.

Nada

Návštěva Polska, aneb co s nimi!

Neustále kolem sebe slyším slova typu: toho si nevšímejte, oni jsou v pubertě, puberták, ale puboši zas ječí na tom pysku, atd.... Zvláště, když jsme byli na návštěvě v Polsku s osmákama, tak se tato slova linula vzduchem neustále. Zamysleme se však nad tím, co to taková puberta je. V pubertě lidské tělo dospívá a začíná být schopné se rozmnožovat, což má vliv na psychiku. V mozku se nám odehrávají tzv. hormonální bouře, při takové bouři děláme věci, za které se později stydíme a v dospělosti se jim smějeme. Řekněme si ale na rovinu, v pubertě jsme sice víc náladoví a více drzí, ale pořád jsme schopni rozumně uvažovat a stále dokážeme rozeznat věci vhodné a nevhodné. Po absolvování jednoho jediného dne s jedinci z osmé třídy jsem nechápala, proč je učitelé tak omlouvají. Puberta je puberta, ale hulvát je hulvát. Chápu, že je jednodušší si vysvětlit chování hulvátské, netaktní, vulgární až sprosté, takže se řekne „jsou v pubertě“. Třídy osmiček nejsou plné jen pubertáků, ale hlavně nevychovců!!!

Osmičky mají největší privilegia na škole, a vůbec to nevidí. Dojde jim vůbec někdy, co pro ně všichni dělají, s jakou ochotou jim učitelé organizují výlety, devítka dělá soutěže, kupuje se nové vybavení, dělají se jim ústupky, omlouvá se jejich nezákonné užívání, prostě všichni chtějí hlavně, aby něco uměli a bavili se?!
Ne, nedochází!

Myslíte si, že alespoň jednou řekli „děkuji?“ Pochybují ... A tak neomlouváme hulváty tím, že je nazveme pubertáky. Přes

tento obsáhlý úvod vám jen opravdu stručně popíšu své zážitky z Polska.

Jedeme autobusem v nádherném opojení z pocitu, že se nemusíme učit a teď, do krásného rána přijde 14 osmáků, kteří řvou, řehtají se a jsou sprostí. Dojedeme do školy v malebném polském městečku a oni začnou před lidmi sic jiného původu, ale řeči velmi podobné, mluvit o tom, jak je Polsko strašné a Poláci špatní. Po skvělém uvítání a úžasném programu se osmáci za odměnu pro lidi, co program připravili, zatváří otráveně. Dojdeme na opékání, kde se už zdá, že se vše uklidnilo a všichni se unavili, tak dojdeme do autobusu

a tam... Před panem ředitelem, paní zástupkyní ředitele, panem řidičem a panem fotografem, no a před námi, nejen že začnou lítat vzduchem sprostá slova, smích a jiné narážky (což o to, to se dá přežít), ale přiletí vzduchem až uším všech otázky naprosto nevhodného ražení. Zeptat se své učitelky, jestli se můžu vymočít, bych chápala, jenže způsob zeptání byl až tak odporný, že bych osmáky z autobusu vyhodila. A navíc to byly holky! Oni se ani nezeptaly, daly vulgárně rozkaz k zastavení, aby se mohly jít... A když se po mém výchovném výbuchu uklidnili, vystoupily z autobusu, kde nechají bordel, a ještě se smějí. Pak dorazíte domů a jaké asi máte myšlenky?...

Něco k zamyšlení Vaše Eva Santariusová

Závěr

V chovatelském kroužku

Chovatelský kroužek je informační kroužek, kde se dozvíme různé věci o zvířatech. Třeba jak se chová kočka domácí, jak se o ni starat atd. Jinak máme každoročně na konci chovatele škvaření vaječiny. Když je pěkně, tak chodíme ven na statek k paní učitelce Paličkové, která tento kroužek vede. Doma mají mnoho zvířat, o kterých si vyprávíme, dozvídáme se zajímavé informace. Kromě toho v chovateli hrajeme různé hry a soutěže. Je tam sranda. Když přijдете, tak bude o člena víc, a to je bezva. Nebudeš se nudit. Je jedno jestli jsi prvňák, druhák nebo dokonce i páťák. Přijďte, bude sranda a nebudete litovat!

Čekáme na vás!!

Eliza

ŠKOLNÍ VÝLET

6. a 5. třídy

Na školním výletě to bylo dobrý, ale jízda byla strašně dlouhá. Jak jsme přijeli na hrad Bouzov, tak jsme měli hodinu a půl čas. Za tu hodinu a půl jsme si toho stihli celkem hodně koupit. Potom jsme šli na trojského koně, ale někteří tam nešli, protože tam byla velká řada. Když jsme sešli z trojského koně, tak jsme šli střilet z luku a z revolveru. Potom jsme se šli dívat na divadlo o nějakých loupežnicích a pak byl turnaj mezi rytíři a vyhrál to rytíř Ota. Potom byl pážecí turnaj a ten vyhrál náš Lukáš Palička.

Z Bouzova jsme zamířili do Javoříčských jeskyní. Tam nás jedna paní provedla všemi jeskyněmi a říkala nám o nich zajímavosti. Někteří viděli i netopýry. Když prohlídka skončila, což byla škoda, nasedli jsme do autobusu a jeli a jeli a jeli, až jsme dojeli do

školy. No, abychom to shrnuli, byla to fakt paráda!! Akorát ten řidič byl nějaký divnej.

Vaši redaktori Vojta a Adam

Children's Cup - házená Polanka nad Odrou

Byl krásný slunečný den a na hřišti v Polance nad Odrou se konal již 3. ročník turnaje v házené. 40 družstev z blízkého okolí, ale jedno dokonce ze slovenského města v Pezinku, čekalo, jak letošní ročník dopadne. My jsme měli zastoupení ve všech třech kategoriích a měli jsme z loňska co obhajovat.

Nejmenší sportovci - žáci 1. a 2. tříd ve své kategorii vybojovali úžasné 2. místo.

V dalších dvou kategoriích byla konkurence velmi velká. Naším se sice podařilo prob-

tovat do finálových soubojů, ale medailového umístění již nedosáhli.

Musím říct, že nás to velmi mrzelo, že jsme na medaile nedosáhli. Bylo to náročné, bylo horko a pro pokročilý čas se utkání zkracovala. Poslední utkání jsme hráli jen 5 minut a prohráli jen o jednu branku. Stejně si myslíme, že kdyby byl čas utkání delší, určitě bychom zvítězili. Mrzí nás to také proto, že my, páťáci, jsme skončili na blbém 4. místě a hlavně proto, že příští rok se už o boje o zlatou medaili nemůžeme účastnit.

Co ovšem bylo super - fandění zbývajících našich družstev. Hodně fandili naši vedoucí - p. uč. Havránek, Kunzová a Dorotíková. Měli jsme taky fanoušky z řad rodičů.

Co říci na závěr? Bylo to super a prosíme další nastupující generaci:

„Příští rok jim to nandejte!“

Vojta

Literatura

Pod názvem literatura si toho můžete představit opravdu spoustu. Názvem literatura chci vystihnout vyučovací hodinu literatury. Literatura dnes a kdysi se výrazně liší. Dříve se ve školách podstrkovaly všeobecné názory na knihy a myšlenky jiných. Čím jsem starší, tím více si vážím toho, že si můžu přečíst světoznámou knížku, aniž by mi někdo řekl, co si o ní mám myslet a o čem je. Bohužel si tohohle štěstí, že máme možnost literaturu posoudit, aniž by nám ji ve škole zprotivili, nikdo neváží.... Nikdo prostě nečte. Mohla bych začít psát o špatné úrovni dnešních lidí a upadajícího zájmu o knihy atd... Ale dnes chci vyjádřit něco jiného. Navíc čtete náš časopis, což znamená, že se můžete považovat za úspěšného čtenáře. Knihy, ať už z doporučené, nebo světové literatury, jsou opravdu výborné, když vás do nich nikdo nenutí. Literatura nás ve škole nemá seznámit jen s určitými díly, ale hlavně nás má pro četbu nadchnout a ukázat nám život umělce a jak se knihy neliší od pravdy. Pamatuji si, když jsem poprvé četla Hamleta. Málem jsem se potrhala smíchy a zároveň pláčem. Nebo když jsem četla knihu *Kdo chytá v žitě*, která je světově uznávaná a zmiňovaná, tak jsem málem tuto knihu roztrhala. Kdo chytá v žitě byla nejhorší kniha, co jsem kdy četla. Opravdu nechápu, co nám může v dnešním světě říct. Naopak *Obrazy ze života* od Jana Nerudy byly možná trochu moc zbytečně rozsáhlé, ale zato se skvěle četly. Nečetla jsem ještě nic od žádného spisovatele, který by tak skvěle popsal osobu. Jak jsem si četla popis osoby jdoucí naproti přes ulici, naprosto jsem si danou situaci díky Nerudově popisu dokázala představit. Zatím jsem mluvila o starých knihách, ale myslím, že by se do světové literatury měli přidat i některé novodobé knihy, které naprosto berou dech, například *Hra o trůny* od Georga R. Martina. Takže, když si v hodině literatury přečtete s paní učitelkou nějaký článek, neváhejte si půjčit knihu, možná vás překvapí, že příběh napsaný už třeba 300 let je stále tak živý.

Eva Santariusová

Divadlo

Tak jak možná někteří víte, v Košatce se každoročně pořádá divadelní představení, kde se můžou zúčastnit všichni z Košatky, někdo už se tam ale objevil i odjinud. Od března, co jsme měli premiéru nové pohádky „Šípková Růženka“, jsme hráli už mnohokrát na mnohých místech. Tak třeba. Byli jsme v dětském domově ve Frydku-Místku, v ústavě pro tělesně i duševně postižené lidi, tady ve škole, ve škole ve Fryčovicích a...

A už si právě nemůžu vzpomenout :D. No, hráli jsme prostě všude možně a před nebo o prázdninách nejspíš budeme hrát taky. Je to náhodou fajn. Rekvizity, make-up, kostýmy, potlesk. Teď jsem si vzpomněla na domov důchodců v Zábřehu. Ani nevím, co tu o tom mám psát, prostě je to zábava, i když někdy je to otrava. Chcete mít v neděli klid, a máte zkoušku nebo představení.

Po posledním představení bude ukončení sezóny a pak už zase začneme nacvičovat novou pohádku. Někdo nás zřejmě opustí, což je škoda, ale snad to neomrzí všechny! Jsem zvědavá, co vám představíme příště. Co takhle Červenou Karkulku?

Adůla

Stmíváním nic nekončí...

Určitě jste v posledních letech zaznamenali, že náš svět ovládli upíři, popřípadě vlkodlaci. Většina lidí si myslí, že vše začalo upíří ságou Stmívání, ale upíři tu byli už dávno předtím. Jedním z nejsledovanějších upířích seriálů dnešní doby jsou Upíří deníky, které před nedávnem měly českou premiéru na televizi Nova. Je to příběh mladé dívky, která se musí rozhodnout mezi upířskými bratry. Celý příběh je zkomplikovaný vlkodlaky, čarodějkami a dvojníky, kteří hlavní hrdince práci neulehčují. Určitě se mezi námi najdou takoví, co už netrpělivě čekali na to, až uslyší předabované hlasy svých oblíbených herců, ale podle mě to není nic moc a české před-

bování zkazilo celkový dojem seriálu. Pokud jste tuhle zprávu ještě nezaregistrovali, tak máte nejvyšší čas na to, abyste se začali dívat, protože pokud neznáte upíří deníky, tak jste prostě OUT!

Vaše krvavě žíznivá HeePee

Vzpomínka na Stmívání

Obecní slavnosti

z pohledu moderátorky (Sári Sýkorová, Honza Straňánek)

2. květen byl pro mě naprosto obyčejný a normální den. Ovšem jakmile jsem přišla do ředitelny, tak trochu se mi zatajil dech. Náš pan ředitel mi oznámil, že budu moderovat a uvádět Obecní slavnosti. Byla jsem překvapena příjemně, ovšem i velice zaskočená. Taková příležitost se nenaskytne každý den. A tak jsem souhlasila.

No jo, jenže následně jsem si uvědomila, že to nebude jen tak. Proto jsem potřebovala kolegu. Jako nejvhodnější se mi zdál spolužák Honza Straňánek. A tak jsme začali plánovat a psát, jak to všechno vůbec vymyslíme. Naštěstí díky našim učitelům, kteří nám s tím velice pomáhali, tak jsme napsali všechno dobře. Abychom to alespoň trochu oživil, udělali jsme to právě formou Dušano-

vých zápisků, alias živé číslo. A jak jsme tak všechno plánovali, tak už tady byl 26. květen. Což byl pro nás den D. Už od rána jsme si dokola četli texty, zkoušeli mluvit na zrcadlo a nejrůznější strategie.

Ještě si zkontrolovat, jestli máme všechny věci, a může se vyrazit k zámku, kde jsme si s Honzou dali sraz, abychom si všechno mohli naposled zopakovat. Ale jelikož jsme vůbec neměli čas, šli jsme rovnou k pódiu. Vzali jsme do ruky naše pomocné papíry, udělali si dechová cvičení a šli jsme k mikrofonům. A tak jsme začali. Občas jsme se sice zadržli nebo zakoktali, ale snad se nám to úspěšně povedlo. Byla to pro nás velká příležitost a snad se nám něco podobného ještě naskytne, protože jsme si to opravdu užili. A samozřejmě děkujeme všem, kteří nám s tím pomáhali!

Sarrah

Obecní slavnosti Z pohledu vystupujícího

Den konání obecních slavností (26. 5. 2012) je pro mě nejvíce stresující den v roce. Teda pokud neděláte přijímačky nebo něco podobného. Byla jsem tam vlastně od rána.

Když stojíte u zámku skoro hodinu v kroji a svítí vám slunko do očí, není to nic příjemného. Ty „hlavní“ stresy přišly až odpoledne před souborovým vystoupením.

Zdravotně jsem na tom nebyla zrovna nejlíp, a tak jsem z toho měla obavy. Ale odtančila jsem to, jak nejlíp jsem mohla. Jelikož jsem neměla moc času na převlečení, byla jsem strašně nervózní, ale kvůli tomu, že se nestihnu převléct. A to mi vlastně pomohlo, jelikož jsem před dalším vystoupením byla úplně klidná a vůbec jsem z ničeho neměla strach.

Celkově si myslím, že všechna vystoupení byla povedená, akorát jich bylo možná strašně moc. Na druhou stranu to chápu J.

Každý chce ukázat, co umí ;)

Debbie

CHVILKA NA BIDÝLKU

A naposledy tady máme naše slepičky (drbny) na bidýlku. Přinášíme Vám jen ty nejlukrativnější a nejzajímavější drby tohoto roku. Jsme větší bulvár než Plesk!

- ◇ ŠOK! Eliška z 2. A našla svou lásku v krásném Vildovi také z 2. A
Naše reakce: Vilíku, nechtěl by sis raději najít včelku Máju?
- ◇ Anička z 3. A posílá tajné vzkazy spolužákovi Pavlovi
Naše reakce: Oh, zamilované vzkazy, jaká romantika!
- ◇ Naty ze 4. A má ráda Matěje z 8. A *Naše reakce:* A pak pryč: „Matěji , Matěji, proč Tě holky nechtějí.“
- ◇ Hráček ze 4. A je zabouchlý do Báry z 5. A *Naše reakce:* Tak na starší?
- ◇ Vojta z 5. A se rozhodl, že se zamiluje do Terky z 5. A.
Naše reakce: Jak závažné rozhodnutí! A je to pravda!
- ◇ Tomáš z 5. A miluje Hanku, taky z 5. A.
Naše reakce: Trvá to už opravdu dlouho. Tome, ty jsi ale kanec!
- ◇ Blanka z 6. A všude roznáší, že Nikola z 6. A miluje Vojtu ze 7. A. A dokonce si myslí, že on ji taky! *Naše reakce:* Tady pšenka asi nepokvete!
- ◇ Nejvíce šokující! V 9. A se objevila staronová láska! Slavná dvojice Vojta a Pavel znovu udeřili. Nějak často spolu chodí na záchod a znovu to mezi nimi vře.
Naše reakce: Kluci, přejeme vám hodně štěstí ve vašem krásném a romantickém vztahu další 4 roky nebo i dýl. ☺
- ◇ Eva z 9. A už opravdu neví, co dělat. Její touha po klukovi je tak akutní, že si dává fotky kluků na tapetu a potom je pusinkuje a vášnivě líbá!
Naše reakce: Evi, určitě v tom nejsi sama.
- ◇ Iva z 9. A se zřejmě zamilovala do spolužáka Vojty!
Naše reakce: Jak šokující! To jsme netušili, že na Ivču zabere jeho vesnický šarm!
- ◇ Sári z 9. A se zamilovala do Romana! Údajně to trvá již od první třídy!
Naše reakce: Cože? Takže budou Zorro děti?
- ◇ Devítka opravdu jede! Míša z 9. A údajně peče s Daliborem z 8. B!
Naše reakce: Stydlivá Míša se přece jen začíná rozjíždět!

OSMISMĚRKA

Také tento typ, opatřený jako pohonnou jednotkou zážehovým plochám dvouválcem, se podobal a své označení dostal podle počtu sedadel. Převodovka měla čtyři rychlostní stupně a zpětný chod. Hmotnost vozu se lišila podle provedení karosérie a pohybovala se kolem 980 kg.

AKADEMIE, ANTÉNA, BETON, COP, CUKRY, DĚLOSTŘelec, DŮSLEDEK, DŮVĚRNÍK, HOVORNA, KATAR, KOPA, KRAJAN, KRIZE, KVITANACE, LABE, LÁZEŇ, MECHANIKA, NÁSTUPCE, NENÁVIST, OBCHODNICE, ONEN, PLAKÁT, PLECHOVKA, POLE, POTVRZENÍ, PRŮVODKA, ŘEZ, SÁL, SARDINKA, SETBA, SNOUBENKA, SPORTOVEC, TAKT, VENKOVAN, VETŘELEK, ZÁKONITOST.

S N O U B E N K A A P L E C H O V K A
P K R A J A N Ř K O E C P U T S Á N
V E N K O V A N T E I T D L Á Z E Ň
E N Z V E N I V C H N A K I N A C H E M
T E O I É D R P D O P A Z C U K R Y
Ř Í M T R Z E O T S O T I N O K Á Z
E L N A E K C H L U A K A D E M I E T
L A S N A B T E S T P R Ů V O D K A
E B Í C O P Y P Á Ů U H O V O R N A
C E L E Ř T S O L Ě D Ů V Ě R N Í K
C E V O T R O P S T S I V Á N E N O

Výhercem osmisměrky z minulého čísla se stává **Michal Vyplel z 9. A**
Správné řešení tajenky zní: „sobě samému“.

Srdceryvný článek, aneb loučíme se

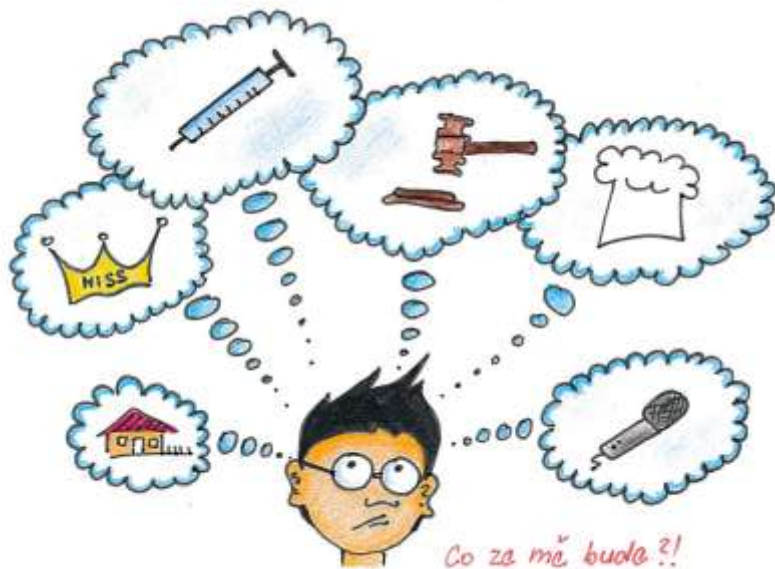
Je to velmi smutné, ale odcházíme...

Devět let na této škole pro nás uplynulo a hodilo by se napsat pár slov. I když jsme byli občas trochu zlobiví, stále jsme byli největší zlatička školy. Když jsme byli malí, většina z nás chtěla být princeznou či princem. Postupně jsme rostli do krásy a naše cíle se (ne)změnily (teda až na HeePee, ta chce být vílou).

Každým dnem přibývalo něco nového, každým rokem toho bylo víc a víc a určitě toho ještě spoustu bude. Ale tento článek není o naší budoucnosti, ale o dnech strávených na této škole a rozloučení. Už od druhé třídy jsme věděli, že paní učitelka Chvostková je pro nás ta pravá, ta která nás připraví na to, co nás čeká na druhém stupni. Vděční jsme samozřejmě i ostatním paním učitelkám, které nás druhým stupněm provedly. A to paní učitelce Kunzové, paní učitelce Mlčochové a naši současné paní učitelce Dlouhé.

Roky plynuly jako voda a nám nezbývá nic jiného, než napsat tento srdceryvný „dopis“ na rozloučenou nejen v duchu naší třídy, ale i v duchu nás deváťáků, kteří bývali (a vždycky budou) součástí redakce našeho milovaného Dušana. Nikdo neví, jak to s Dušanem bude až tady nebude, ale doufáme, že se najde někdo tak schopný a úžasný, jako jsme byli my, a Dušana zachrání... Takže mějte se!

A teď je čas se rozloučit.

Jménem Debbie (Denči Korpasové), HeePee (Terky Daňové), Sarrah (Sári Sýkorové), Satana (Evy Santariusové) a Oxíka (Nadi Kadubcové) se tedy loučíme.

Mějte se fanfárově...ahoooooj.

Vydává ZŠ Stará Ves nad Ondřejnicí pro vlastní potřebu školy. Své příspěvky vhažujte do schránky ve vestibulu školy.